

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

IS_{HALL} L_{OVE} AL_L M_{ANKIND}.

The Light

ISSN:2754-2661

April
2026

A multilingual journal of Islam.

International Organ of the Centre for the Worldwide Lahore Ahmadiyya Community.

WE BELIEVE

The Holy Prophet Muhammad (s) is the Last Prophet. After him, no prophet, old or new, can ever come.

The Holy Quran is complete, with no verses missing.

The Holy Quran is perfect, and none of its verses is abrogated.

Webcasting on the world's first real-time Islamic service at

www.virtualmosque.co.uk

Editors

Managing Editor Lord Shahid Aziz (UK)

Ivory Coast - Mr Abou Tienne, **Suriname** - Prof

Robbert Bipat, **Uruguay** - Prof. Ubaldo Pino

Contents

The Call of the Messiah	2
Islamic Archives	3
Sacrifice by Dr M Saeed	5
Animal Sacrifice by Jalal Ud Dean	6
The Jihad by Lord Shahid Aziz	11
An Honour	12
Het licht - The Light (Dutch)	
La lumière - The Light (French)	
La luce - The Light (Italian)	
La luz - The Light (Spanish)	

Broadcast Schedule (UK time)

- Mon to Thursday**
1900 - Urdu - تدریس القرآن
19:30 - English - Reflections on the Holy Quran
- Friday** 13:00 Friday Service
- Saturday**
- 14:00 - Urdu - Pure discussions
WhatsApp group

Podcasts of all broadcasts are available on Podbean and Spotify.

Broadcast Venues

- <https://www.facebook.com/LahoreAhmadiyyaCommunity/>
- <https://www.youtube.com/c/WorldwideAhmadiyyaAnjumansLahore/videos>
- <https://creators.mixlr.com/recordings>

Our websites

- [International H.Q.](#)
- [Research and History](#)
- [The Woking Mosque and Mission](#)
- [The Berlin Mosque and Mission](#)
- [Quran search](#)
- [Blog](#)

It's Their Eid, As Well.

But speaking for them is forbidden in this, the land of free speech!

The Call of the Messiah

A Framework for Interpreting Global Turmoil and the Pursuit of Peace.

By Lord Shahid Aziz

(Note: Most people look at the reforms proposed by Hazrat Mirza Ghulam as relevant only to his age. They forget that the names of the oppressors and the oppressed may change, but oppression remains. His task was to guide humanity to end oppression by putting into practice the teachings of the Holy Quran and their implementation by the Holy Prophet Muhammad (s)).

Introduction

In an era marked by intensifying geopolitical tensions, violations of sovereignty, and global instability, the writings of Hazrat Mirza Ghulam Ahmad (1835–1908) provide a theological framework for interpreting these developments. His extensive corpus, comprising more than eighty works, advances a consistent vision of divine governance grounded in moral accountability, spiritual causation, and the consequences of collective human behaviour.

Calamity as Moral Consequence

A central principle of his thought is that large-scale suffering reflects humanity's ethical condition. He argues that arrogance, injustice, and moral decline precipitate corrective events within a divinely ordered system. This perspective is closely tied to his belief in a living God who continues to intervene in human affairs.

In Baraheen-i-Ahmadiyya, he records a revelation concerning a great upheaval and provides an important interpretive clarification:

“It is possible that the description relates not to a literal earthquake but to some other calamity, grave enough to remind us of the Day of

Judgment and unusual enough not to have been known before. This calamity may bring destruction to both life and property.”¹

Urdu (as published in standard editions):

ممکن ہے کہ اس پیشگوئی میں زلزلہ سے مراد کوئی اور آفت ہو جو قیامت کی مانند ہو اور پہلے کبھی نہ دیکھی گئی ہو اور جان و مال دونوں کو تباہ کر دے۔¹

This passage establishes that symbolic language—such as “earthquakes”—may refer to broader forms of disruption, including unprecedented human-induced catastrophes.

Symbolism and Global Upheaval

Elsewhere, his descriptions of calamity employ vivid imagery best understood metaphorically rather than as literal predictions. Such passages depict widespread disorder, social collapse, and human suffering, pointing to the consequences of systemic injustice rather than specific historical events.²

Within this framework, modern forms of warfare—particularly those capable of sudden, large-scale destruction—can be interpreted as manifestations of the same underlying moral imbalance he describes.

Ethics of Peace and Coexistence

Alongside this diagnostic framework, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad places strong emphasis on compassion and peaceful coexistence. In Paigham-e-Sulh, he writes:

“A religion which does not inculcate universal compassion is no religion at all. Similarly, a human being without the faculty of compassion is no human at all.”³

Urdu (original):

وہ مذہب کوئی مذہب نہیں جو انسانیت کے لیے رحم نہ سکھائے اور وہ انسان کوئی انسان نہیں جس میں رحم نہ ہو۔³

He further argues that hostility and humiliation between groups ultimately produce reciprocal harm, undermining both moral and social stability.⁴ He therefore advocates reconciliation

and restraint, urging parties in conflict to abandon actions that obstruct peace.⁵

The Spiritual Function of Calamity

In Tajalliyat-e-Ilahiyah, he explains that signs and calamities serve a spiritual purpose: they awaken humanity to divine reality and reaffirm the truth of spiritual guidance.⁶ These events are not purely punitive but corrective, intended to restore moral awareness and redirect human priorities.

Conclusion

Taken together, the writings of Hazrat Mirza Ghulam Ahmad offer a coherent framework for interpreting global crises as manifestations of moral and spiritual imbalance. While he did not address contemporary geopolitical conflicts in their present form, his emphasis on justice, compassion, and accountability remains highly relevant.

His response to conditions of conflict is both cautionary and constructive: injustice inevitably carries consequences, yet reform, dialogue, and ethical renewal remain open paths. In a world facing persistent instability, his thought provides not only a diagnosis of crisis but also a principled vision for reconciliation and shared human responsibility.

Footnotes

1. Barahin-i-Ahmadiyya, vol. 5 (Qadian, published edition), 120.
2. Ibid., thematic sections on symbolic calamities and upheaval.
3. Paigham-e-Sulh (Lahore: published edition).
4. Ibid.
5. Ibid.
6. Tajalliyat-e-Ilahiyah (Qadian: published edition).

[\(Contents\)](#)

A rural college uses ancient Islamic archives to reconnect students to African legacy.

(Note: Religious News Service article at <https://religionnews.com/2026/04/17/in-rural-virginia-an-islamic-college-reconnects-students-to-west-african-scholarly-legacy/>)

(RNS) — In a former segregated school in rural Virginia, an Islamic college has been reconnecting its mostly African American Muslim students with a legacy of faith and scholarship largely erased from mainstream history.

IQOU Theological College, in the town of Charlotte Court House, for the past two years has housed a small, borrowed collection of ancient manuscripts from the West African city of Timbuktu in Mali, a center of Islamic learning that thrived between the 13th and 17th centuries. It's also a region where many Africans were kidnapped during the transatlantic slave trade.

Hafiz Hassan Ali Qadri, a Quran teacher at the college, said the 17 manuscripts can offer African American Muslims a concrete link to a part of their ancestors' history. Seeing handwritten works on law, theology, astronomy and other subjects challenges an enduring narrative that enslaved Africans arrived in the United States with little education or scholarly traditions, he said.

"It goes full circle, showing that this is where we came from — we came from knowledge," Qadri said. "And what we're continuing here at the college is knowledge."

The preservation of the manuscripts is largely credited to Abdel Kader Haidara, a renowned archivist who has safeguarded hundreds of thousands of ancient documents at the Mamma Haidara Commemorative Library, a private manuscript library in Timbuktu. In 2012, when a militant al-Qaida faction seized control of the city, Haidara orchestrated a covert operation to transport thousands of manuscripts to safety in Mali's capital, Bamako.

Talks of a partnership between Haidara's library and IQOU College began a decade later, after college staff travelled to Mali and met with him. That visit laid the groundwork for the manuscripts' two-year temporary placement in Virginia, which is set to end next month.

Speaking to RNS in Arabic from his office in Timbuktu, Haidara said the manuscripts' presence in the US carries a deep significance.

"The students can find themselves inside the vast words of the manuscripts, which reflect history, sciences and Islamic legacy," Haidara said. "And maybe, by studying these manuscripts, they could trace their origins, whether to Africa, Asia, or other regions, and be proud of their heritage and religion."

The manuscripts are available to the public by appointment, said Yasmin Abdulatheem, an instructional designer at IQOU College, adding that the archives can transform "American Muslims from every continent who don't always get to have the experience or understanding of how far and wide Islamic heritage has gone."

Tahirah Clark, 63, remembered feeling a sense of connection to the scholars of the past when she saw the ancient documents on campus in 2024, when she was there for her graduation ceremony.

"It was amazing to see the manifestation of the practice of Islam in Africa so long ago, even before my ancestors were brought over to this country," she said.

Clark, a family law attorney and grandmother, completed an Islamic studies diploma in a year and a half, balancing coursework with a full legal caseload and family responsibilities. She said she had long desired to learn about her faith in a structured way but didn't have time for such a commitment. That changed in 2023, she said, when relatives who took courses at the college encouraged her to sign up, citing the college's flexibility.

She started with a single online Islamic jurisprudence class, wedged between court

hearings and a long commute home. Clark said the course opened her eyes to the vastness of the faith and how much she had been missing. "I needed it on a spiritual level," she said.

Founded in 2022 by Sheikha Syeda Zainab Adams Gillani, the college currently has about 200 students, ranging in age from 18 to 78, a college official said. Working toward accreditation, the school offers four primary tracks, including a semester-long foundational certificate program and a four-year bachelor's program.

Some students enrol in the college with the goal of becoming Islamic scholars and teachers. Many, like Clark, say they simply want to enrich their spiritual lives through easily accessible, trustworthy teachers.

And at a time when TikTok preachers with little to no training shape young American Muslims' religious diet, Qadri, the Quran scholar, said credible institutions are needed to ensure authentic and moderate knowledge is taught.

"Islamic knowledge is being sensationalised for clicks and views," he said. "Things are being posted online that are just sometimes outlandish, in order to get more people to view and share."

The school sits in the building of the former Murray Jeffress Elementary School, built in 1952 as a school for African Americans. Purchased by Lighthouse Academia Group, the college primarily offers online courses with a pilot hybrid structure for students who live near the campus.

While the college joins a growing number of online and in-person Islamic seminaries across the country, what makes it unique, Qadri said, is that most of the instructors are classically trained Black Muslims. Many of the 11 instructors at IQOU College spent years studying Islamic sciences at Al-Azhar University in Cairo, Egypt, one of the world's oldest and most prestigious Sunni centers of Islamic learning.

"I'm really proud to be part of that demographic of second-generation indigenous

converts who are able to connect with a certain group of people who don't really have that much representation," Qadri said.

The college is affiliated with followers of the late Mubarak Ali Shah Gillani, a Pakistani Sufi religious leader in the US who founded primarily African American Muslim communities in rural parts of South Carolina, New York and California.

And drawing on the experiences of its Azhari-trained scholars, the college also became the first US institution to offer students a supervised Arabic diploma pathway leading interested students to direct admission into Al-Azhar University, said Abdulatheem.

"If one person goes to Mali or an Arab nation to study Islam, they will spend years away from their community," said Haidara, the Malian librarian who delivered a commencement speech at the college in 2024. "But if they can study in their own country, that is more beneficial for them and their community." ([Contents](#))

"Sacrifice"

by Dr M. Saeed

(A khutba delivered at Darus Salaam, Ahmad-iyya Anjuman Ishaat-e-Islam Lahore UK, on 10th April 2026)

مَنْ ذَا الَّذِي يَفْرِضُ اللَّهُ قَرَضًا حَسَنًا فَيُضَعِفُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جُثَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ بُرَى الْفَوْزِ الْعَظِيمِ ﴿١٢﴾

"Who is it that will offer to Allah a goodly gift so that He will double it for him, and he will have a generous reward. On that day, you will see the believers, men and women, their light gleaming before them and on their right hand. Good news for you this day! — Gardens in which rivers flow,

to abide in them! That is the mighty achievement." (The Holy Quran, 57:11-12).

I have chosen today's topic, 'Sacrifice', to commemorate the martyrdom of the UK Jamaat's Imam, Mr Muhammad Anwar Shaheed. Forty years have now elapsed since his supreme sacrifice, when he laid his life in the way of Allah on the 9th of April 1986, whilst in Guyana.

For those in a younger age group listening to this sermon, when you hear of the sacrifice of our dearly departed Imam, the image that comes to mind is of an older person. At least that is what I would visualise if I heard someone's name being prefixed with the honorific title of 'Imam'. I would therefore emphasise that he was only 46 years of age at the time of his martyrdom. I will give you a moment to reflect on how much he achieved at such a young age for this Jamaat.

Now we all know how much promise someone holds in their 4th decade of life, with prosperity usually following when people are in the prime of their careers. There is so much to look forward to for the family. The husband and father is their comforter, protector and breadwinner. The children are usually young and long for their parents' love and affection. The wife yearns to see the face of their beloved every morning upon rising and every evening upon return from work and feel the warmth of their presence. It is with this sentiment of poignant pain for the Anwar family and his friends and the UK Jamaat that I was compelled to drop the sermon I had originally prepared for today and instead quickly jot down some points on the aspect of sacrifices that people of faith have to make whilst engaged in the spread of the word of Allah.

Now, in the Holy Quran, Prophet Muhammad (pbuh) is addressed by Allah with the following words:

أُولَئِكَ الَّذِينَ بَدَأَ اللَّهُ فَيُهْدِيهِمْ آفِقِدَةً

"These [i.e., the Prophets of Allah] are they whom Allah guided, so follow their guidance..." (The Holy Quran, 6:90).

This verse highlights that we find the greatest guidance and examples for how to conduct our lives by looking to the lives and teachings of earlier prophets.

Again, the Holy Quran has revealed in this famous verse known to you all:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَ الْيَوْمَ الْآخِرَ وَ ذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾

“Certainly you have in the Messenger of Allah an excellent exemplar for him who hopes in Allah and the Last Day, and remembers Allah much” (The Holy Quran, 33:21).

So, when we look at the lives of the Prophets, we see numerous examples of sacrifice, e.g., Prophet Noah (Nuh) (AS) having endured years of taunts and abuses from his people, Prophet Abraham (Ibrahim) having faced the fire of opposition, Prophet Moses (Musa) having faced hardship in taking the message to the powerful Pharaoh, Prophet Joseph (Yusuf) having been separated from his family as a teenager — through the treachery of his very own brothers, Prophet Job (Ayyub) having been patient despite his painful afflictions, Prophet Jesus (Isa) having been put on the cross by his people, and, our beloved Prophet Muhammad (pbuh) having borne all the trials and tribulations that came his way with profound fortitude. We see a wide array of personal losses, such as, being born an orphan having lost his father before his birth, losing his mother at the tender age of 6-years and again the death of his guardian — his paternal grandfather — at the age of 8-years, losing his sons and his wife Hazrat Khadijah (rta) in his lifetime, being stoned and bloodied by the people of Taif, being boycotted and then exiled from Makkah, being injured in the Battle of Uhud and losing his teeth, etc. All sorts of griefs afflicted him, but he persevered and was ultimately successful.

We then see the sacrifices made by the Companions of the Holy Prophet Muhammad (pbuh). Just imagine the grit and courage demonstrated by them when they were a group of poorly equipped, 313 in number, young and old against a strong, well-armed army of 1,000 non-Muslim warriors determined to annihilate the Muslims in the Battle of Badr. Consider the martyrdom in Karbala that was dearer to Hazrat Imam Hussain (r) and his companions than to bow down before a tyrant.

In the history of our own Jamaat, the example of Sahibzada Abdul Latif Shaheed, who accepted

martyrdom in the face of the painful death through being stoned. The sacrifice of Hazrat Ameer Maulana Muhammad Ali and his companions, who left Qadian in 1914 to preserve the teachings of the Promised Messiah (Hazrat Mirza Ghulam Ahmad of Qadian). The sacrifice of being away from one’s homeland and family that we see in the lives of our missionaries, such as Khwaja Kamal-ud-Din, Hazrat Ameer Maulana Sadr-ud-Din, Imam Muzaffar Baig Sateh, Dr Sheikh Muhammad Abdullah, Sheikh Muhammad Tufail and Maulana Abdul Haq Vidyarthi, amongst many others. Many of our families have suffered through loss of life and property in the anti-Ahmadiyya events of 1974 and the decades that have since followed.

We see people sacrificing their time, money, and pleasure for worldly gain. The key to any success lies in sacrifice. Success can never be met with idle hands. It is therefore of utmost importance that we, as a Jamaat, ensure we do not neglect the duty of spreading Islam so that we can achieve success.

I conclude by stating the dictionary meaning of ‘sacrifice’. It is ‘to give up something of value for the sake of other considerations’. In my humble estimation, there is nothing more valued to us than our own lives. See how much we endeavour to preserve it. I propose that we lay our lives by not merely losing them but by devoting our *lifetime* to the cause of Islam and this Jamaat. With the soul-searching sentiments I have expressed today, I hope this will stir you to consider contributing your time, money, and efforts to further this noble cause.

May Allah give *sabr* (patience) to my Bano Phopho (wife of our martyr), my sister Habiba (our Shaheed’s daughter) and my Arjumand Chacha (our Imam’s dear friend and brother-in-law). May Allah grant *sabr* to the entire family, friends, and the UK Jamaat. Aameen. ([Contents](#))

Muslims’ Animal Sacrifice

By Jalal Ud Dean

Introduction

It is global knowledge, in countries which have Muslim populations¹, that Muslims carry out

¹ There are 2.8 billion Muslims in the world as at

2024, which is 24% of the entire World Population.

animal¹ sacrifices and then distribute the meat as prescribed in their religion². There are several Hadith³ on this issue⁴. Islam is one of the Semitic religions, as the final descendants of their pioneer Prophet Abraham (as), who later also practised it. The common factor between the Muslims and the other Semitic religions is the same patriarch Prophet Abraham⁵ (as), whose descendants branched out sequentially in history, as Jews, as Christians⁶ and finally as Muslims.

Discussion on Muslims' Animal Sacrifice

The famous Muslim festival of Eid al-Adha (Pilgrimage and Sacrifice) is to honour the great historical event in which Almighty God tested the obedience and allegiance of the Prophet (as) to Him. Prophet Abraham's (as) first wife, Sarah⁷ (aka *Saira*), was barren and could not bear children. However, Prophet Abraham (as) did not lose his Faith in Almighty God, and he continued to pray earnestly for a son, an heir who would also believe in One Almighty God. Prophet Abraham

(as) then, in his senior years, married another wife, Hagar (aka *Hazra*), with the anticipation of having a son as his heir. Hagar subsequently became pregnant, and she bore him a son, who was named Ishmael (as). Therefore, Ishmael (as) was the only child in the household of Prophet Abraham (as), until Isaac (as) was born.

Almost all religions have developed religious festivals that, in some ways, reflect their historical beliefs and practises. Islam is the last and the final of all revealed religions, which were delivered and administered by 124000 Messengers and Prophets as Almighty God's Designated Servants⁸. In addition to being the last and the final revealed religion, Islam has retained all the pristine purity of past great religions. This fact has been most succinctly stipulated in the Holy Quran at **HQ2:136**⁹.

The Holy Quran states that Almighty God does not make any quality distinction between any of them; and to Almighty God do all Muslims submit. Muslims, therefore, do not just believe in Prophet

¹ The animals can be sheep, goats, lamb, cows (buffaloes, bulls of other bovine species) or camels.

² The distribution is fairness in 1/3rd for self, 1/3rd for family/friends and 1/3rd for the poor and needy.

³ Sahih Bukhari, Book 68: Al-Adha Festival Sacrifice (Ada'hi). Volume 7, Book 68, Number 453: Narrated Al-Bara: The Prophet (pbuh) said (on the day of Eid-al-Adha), "The first thing we will do on this day of ours, is to offer the (Eid) prayer and then return to slaughter the sacrifice.

⁴ The Six Top Hadith are: 1. Sahih Bukhari, collected by Imam Bukhari (d. 870), includes 7000+ hadith. 2. Sahih Muslim, collected by Muslim b. al-Hajjaj (d. 875), includes 9000+ hadith. 3. Sunan al-Nasa'i, collected by al-Nasa'i (d. 915) 4. Sunan Abu Dawood, collected by Abu Dawood (d. 888) 5. Jami al-Tirmidhi, collected by al-Tirmidhi (d. 892) 6. Sunan ibn Majah, collected by Ibn Majah (d. 887).

⁵ Prophet Abraham (as) is commonly referred to as the "Father of Humanity."

⁶ In Judaism and Christianity, animal sacrifice is displaced by acts of devotion to God and charity toward others. Whereas in Islam, animal sacrifice remains a compulsive historical and religious duty.

⁷ Sarah was a beautiful Princess, as a daughter of the King of Chaldees in Mesopotamia. Prophet Abraham (as) was born in Ur. Later he was ousted from Ur, because he destroyed the 364 idols, which were seated inside the biggest temple in Ur; and he moved over to live in Mesopotamia, where he got married to Sarah.

⁸ From names of Prophet Adam to Prophet Muhammad (pbuh), a total of 124000 Prophets (Nabi) were ordained by Divine revelations but directly delivered to them by Archangel Gabriel (Jibreel), as spiritually contracted. Included within the 124000 Prophets, only 313 are Messengers (Rasul). Out of 313 Messengers, only 25 have been mentioned by name in the Holy Qur'an. Note: that every Messenger (Rasul) is also a Prophet, but every Prophet (Nabi) is not a Messenger. All of these 124000 Prophets were regular human beings who must eat food, drink water, breath air and need atmospheric pressure to stay alive. The figure of 124000 Prophets is quoted in Hadith No 21257 of *Musnad Imam Ahmad ibn Hanbal*. Prophet Muhammad (pbuh) was the Last and Final Prophet and after his death in 632AD, that sealed off all Prophets of any description whatsoever being ordained by Divine revelations, to serve humanity on Earth. This is stated in the Holy Qur'an at **HQ33:40** "*Muhammad is not the father of any of your men, but he is the Messenger of Allah and the Seal of the prophets. And Allah is ever Knower of all things.*" Seal means total shutting off arrival of any Prophet of whatsoever description: No new Prophet and no re-entry of any of the past 124000 Prophets, who have already served as Prophets, will ever eventuate.

⁹ **HQ2:136** "*Say: We believe in Allah and (in) what has been revealed to us, and (in) what was revealed to Abraham, and Ishmael and Isaac and Jacob and the tribes, and (in) what was given to Moses and Jesus, and (in) what was given to the prophets from their Lord, we make no distinction between any of them and to Him we submit.*"

Muhammad (pbuh) but also in all previous Prophets, who were similarly ordained by divine revelations. Whilst the past Prophets were consistently true to their revelations, they were directly responsible for refreshing the Divine messages delivered earlier by the Prophets.

In Islam, there are two religious festivals or important historical events of religious significance; they are: (1) *Eid al-Adha* (Pilgrimage and Sacrifice) and (2) *Eid al-Fitr* (end of Ramadan). Both are sequenced on the *Hijri* calendar¹. Generally, both festivals are officially recognised in calendars and in Muslim-majority countries, though this may not be the case in minority countries.

Almighty God tested the allegiance of Prophet Abraham (*as*) to Him in some significant ways. In the first test, Almighty God ordered Prophet Abraham (*as*) to abandon his second wife, Hagar, together with their firstborn child (Ishmael (*as*)) in the wilderness of Arabia, which he obediently did. Hagar was stranded there, and she first left her baby son Ishmael (*as*) on the desert sands of Mecca. Thereupon, she ran up and down the two hills of Safa and Marwah², under the hot scorching sun, anxious to find water for her baby son Ishmael (*as*) and for herself as well.

It so happened that when Hagar came to check on her baby son, Ishmael (*as*), there was already a stream of mineral water oozing from the sand under his baby feet. She dug deeper into the stream³. The birds of the desert noticed the

stream of water and began circling the location⁴. This then attracted hundreds of camel travellers⁵, who came to the location for fresh water. In exchange, the Arab travellers gave Hagar and her son Ishmael (*as*) tents, blankets, and food. and clothing. This continued for the next 11-12 years⁶, with increased frequency of travellers. Just prior, some 11 years later, Almighty God had made another Order to Prophet Abraham (*as*), to go over and retrieve his second wife Hagar and their child (Ishmael (*as*)) from Mecca and then bring them back home in Mesopotamia. Prophet Abraham (*as*) then brought back home both his second wife, Hagar and their first son, Ishmael (*as*). Ishmael (*as*) was then a 12-year-old youth helping his father, Prophet Abraham (*as*), with farm work. At around the same time, Sarah also became pregnant⁷ and gave birth to Isaac (*as*), who was the second son of Prophet Abraham (*as*) but the first son of Sarah. Hence, the age gap between the sons Ishmael (*as*) and Isaac (*as*) was 12 years.

In the second compliance and allegiance test, the Holy Quran states that Prophet Abraham had only a dream of sacrificing his son, but decided to fulfil it. This is stated in the Holy Quran at **HQ37:102-107**⁸.

An important point to note is that human sacrifice by the slaughter of the firstborn child as a son was a widespread practice amongst the pagan idolaters and polytheists thousands of years ago. The pagans of the time sacrificed the firstborn

¹ The Islamic calendar has 354 days only, based on the lunar cycle, (whereas the regular Gregorian calendar has 365 days based on the solar cycle). The Islamic calendar has 6 months alternatively of 29 days and 6 months alternatively of 30 days. The reason being that 354 divided by 12 averages to 29.5 days. The 0.5 day of one month is added to the next month to the 29.5 of the next months. That gives alternates of 29 days and 30 days. Hence 29 days x 6 = 174 days. Whereas 30 days x 6 = 180 days. For 12 months total in Islamic calendar: 174 days + 180 days = 354 days. The conciseness in the perfection of Islam can only be admired; because of the Divine planning and the design behind it. Muslim New Year starts with the month of Muharram and ends with Zul Hajj. All Muslim calendar dates will read the year number with suffix of AH.

² The distance between Safa and Marwah hills are 450 meters (1,480 feet). She ran between these hills seven times. The height of Safa is 15 meters and Marwah is 8 meters. She thought the elevations would help her sighting water.

³ This is known as the well of *Zamzam*. Located around 20 meters east from the *Kaaba*, the *Zamzam* well is a famous destination for pilgrims who visit it to drink water from the holy well. It is believed to be the oldest well on earth, as pure mineral water has been flowing there consistently for around 5000 years.

⁴ To this day, the birds of Arabia fly very high. Once they notice water presence, they begin circling and mutually signaling other birds of the entire location of water. It is a natural phenomenon.

⁵ It is common knowledge in the Arabian desert that circling birds indicate presence of water.

⁶ Obviously, the child was growing and needed more of larger clothes. Both Hagar and her son needed regular replenishment of food and supplies for daily survival. They were Divinely blessed and assisted.

⁷ Sarah was already an old woman and her age at that time was around high 90 years plus.

⁸ *Ibid*. Footnote 28.

child, who was a son. Paganism was rife in those early years of humanity. However, the first daughter or the subsequent son who followed was not sacrificed. This was a common practice amongst the communities of Mesopotamia and its peripheries, including Carthage and Phoenicia. In addition to his preparedness to sacrifice his only son, Prophet Abraham (*as*) spoke to his son (Ishmael (*as*)) and told him about the Order. Notwithstanding the knowledge of his impending death by sacrifice, the obedient son, Ishmael (*as*), agreed, and he lay down at the allocated spot to be blindfolded and then slaughtered.

Immediately thereafter, Almighty God stopped Prophet Abraham (*as*) at the final moment, before his commencement of slaughtering; and immediately thereafter, Almighty God made another Order, that a fattened lamb is sacrificed *in lieu*. This historic event has been recorded in the Holy Quran as revealed verses at **HQ37:100-110**¹.

The Order to sacrifice a permissible animal has been stated in the Holy Quran at **HQ22:36-37**².

Both of these tests have put an end to the ancient pagan practice of offering the firstborn son as human sacrifice³. Different forms of paganism

were practised before the previous prominent Prophets abolished it. The act of sacrifice, by slaughtering a prescribed animal, has become part of the *Hajj* or pilgrimage performance by Muslims to Mecca. This is stipulated in the Holy Quran at **HQ2:158**⁴. Further, Islam does not have community classifications by rank; regardless of external physical appearances and spoken language, all Muslims throughout the world are equals, regardless of their gender.

The second festival is *Eid al-Fitr*, which marks the end of the month-long fast of Ramadan. All previous prophets, including Prophet Muhammad (*pbuh*), also fasted. Fasting in the month of Ramadan is also a test of compliance, as well as one of the five pillars of Islamic principles, which Almighty God has placed on healthy persons to follow all religious obligations closely and to guard against evil (sins).

During his lifetime, Prophet Muhammad (*pbuh*) stressed that communities should be fully compliant with all the requirements of Islam. They are reported in various Hadith⁵. In response to questions, Prophet Muhammad (*pbuh*) encapsulated the answers, as later given in the Hadith⁶.

All Muslims worldwide must celebrate these

¹ **HQ37:100-110** "My Lord, grant me a doer of good deeds. So We gave him the good news of a forbearing son. But when he became of age to work with him, he said: My son, I have seen in a dream that I should sacrifice you: so consider what you think. He said: My father, do as you are commanded; if Allah please, you will find me patient. So when they both submitted and he had thrown him down upon his forehead, and We called out to him saying, O Abraham, you have indeed fulfilled the vision. Thus, do We reward the doers of good. Surely this is a manifest trial. And We ransomed him with a great sacrifice. And We granted him among the later generations (the salutation): Peace be on Abraham! Thus, do We reward the doers of good."

² **HQ22:36-37** "And the camels, We have made them from among the signs appointed by Allah for you — in them there is much good for you. So mention the name of Allah on them standing in a row. Then when they fall down on their sides, eat of them and feed the contented one and the beggar. Thus have We made them subservient to you that you may be grateful. Not their flesh, nor their blood, reaches Allah, but to Him is acceptable the observance of duty on your part. Thus has He made them subservient to you, that you may magnify Allah for guiding you aright. And give good news to those who do good (to others)."

³ *Ibid*.

⁴ **HQ2:158** "The Safa and the Marwah are truly among the signs of Allah; so whoever makes a pilgrimage to the House or pays a visit (to it), there is no blame on him if he goes round them. And whoever does good spontaneously — surely Allah is Bountiful in rewarding, Knowing."

⁵ *Ibid*.

⁶ This is Hadith No. 1906, Book of As-Saum, Sahih Bukhari, Vol. 3: (A Bedouin with unkempt hair came to Allah's Messenger (*pbuh*) and said, "O Allah's Messenger (*pbuh*)! Inform me what Allah has made compulsory for me as regards the prayers." He replied: "You have to offer perfectly the five compulsory prayers in a day and night (24 hours), unless you want to pray Nawafil." The Bedouin further asked, "Inform me what Allah has made compulsory for me as regards fasting." He replied, "You have to fast during the whole month of Ramadan, unless you want to fast more as Nawafil." The Bedouin further asked, "Tell me how much Zakat Allah has enjoined on me." Thus, Allah's Messenger (*pbuh*) informed him about all the rules (i.e. fundamentals) of Islam. The Bedouin then said, "By Him Who has honoured you, I will neither perform any Nawafil nor will I decrease what Allah has enjoined on me. Allah's Messenger (*pbuh*) said, "If he is saying the truth, he will succeed (or he will be granted Paradise)."

two festivals every year, without fail.

In addition, both festivals are held in unification and globally on the *Hijri* calendar¹; consequently, the hearts of all Muslims beat in unison. Both *Eid* prayers must be held early, after sunrise but before noon on the due date. Attendees must be washed clean, wear clean clothes, and use perfume² for both festivals. Another point to note is that for both *Eid* prayers, there is neither an *Adzan* nor an *Iqamah*. Charity³ is an important aspect of all of Muslims' gatherings. Accordingly, before the commencement of both *Eid* prayers, the essential payments, *Fitrana*⁴ and the optional donations, must be made. The details of each are in the discussions' footnotes below.

Notwithstanding this brief on fasting, this article focuses especially on *Eid al-Adha*. The mention of the other festival was just a passing reference.

The Islamic festival of *Eid al-Adha* proceeds on the Islamic calendar (*Hijri*)⁵ system and not on the regular Gregorian calendar. Hence, the dates of Muslim festivals in the Gregorian calendar will not be consistent.

In all Islamic contexts worldwide, *Eid al-Adha* is celebrated on the 10th day of the Islamic calendar month of *Dhul al-Hijjah*, which is also the 12th and last month of the Islamic calendar. The religion of Islam, through the Divine compulsion, has changed the sacrificial practices, from the global and historically past human sacrifices to ostensible and valid (*Halal*) animal sacrifice.

The animal sacrifice is a historical event, which also forms a nexus of three mainstream Faiths of Judaism, Christianity and Islam with Prophet Abraham (*as*). The festival of *Eid al-Adha* is, comparatively, the more important of the two Islamic festivals, largely because it is part of the

Islamic pilgrimage and the sacrifice of a quadruped.

Islam, it needs to be noted, does not impose upon Muslims obligations which the Muslims may not be able to afford or to sustain within their socioeconomic sectors, in practice. Before the commencement of Islam, community leaders throughout the world and their subsequent followers downstream brought about biased distortions, and these distortions are not in the Holy Quran as rules of Islamic laws.

All people need to sincerely appreciate that the dedication of Prophet Abraham (*as*) to Almighty God is a spiritual investment with dividends of good guidance in beliefs and practises, which collectively prepare people for the great Day of Judgement.

The goal for the faithful Muslims may be summarised in the following quotation from the Holy Quran (HQ6:161-163).

It is for all correct-thinking Muslims to guide and assist other Muslims; the Holy Quran has sanctioned that correct advice shall be given to those who need guidance, given in the Holy Quran at **HQ3:104**, as "*And from among you there should be a party who invite to good and enjoin the right and forbid the wrong. And these are they who are successful.*"

Conclusions

In Islam, the Muslim festival of *Eid al-Adha* is directly linked to the patriarch Prophet Abraham (*as*), who had twice received separate Orders directly from Almighty God to sacrifice his firstborn son Ishmael (*as*). The first Order was when his firstborn son was an infant, and Almighty God ordered Prophet Abraham to abandon his wife (Hagar) and child in the wilderness of Arabia. The second Order was when the same son was around 12

¹ *Ibid*.

² The cleanliness aspects are very important, as the congregations will be very large with lots of people to meet.

³ It is critically important that all Muslims must reach out and pay the *zakat* due between the previous *Eid* and the current *Eid*. *Zakat* is the charity trust, from which those persons, who are poor and need financial support are paid. The mosque administrators must maintain records of *zakat* received and *zakat* paid out for accountability. There are just so many *Hadith* on the distribution and management of *zakat*. Unpaid *zakat* is a debt to the person's soul.

⁴ *Fitrana* is a sum of cash, which has been determined by the mosque's administration society. It becomes the responsibility of the *Eid* prayers *Imam* to announce to the congregation to make *Fitrana* payments for each person in the household, regardless of age, of the prescribed amount, before the commencements of prayers; and a separate collection for voluntary donations. The *Fitrana* amount will differ in different geographies, as the cost of one meal.

⁵ *Ibid*.

years old, Almighty God again ordered Prophet Abraham to sacrifice the same son, Ishmael (*as*) as was the widespread ritual practised amongst ancient pagans in those days, many thousands of years ago. Of course, upon direct Order from Almighty God, the son Ishmael (*as*) was not sacrificed, and Prophet Abraham was ordered to substitute a fattened lamb *in place* of his son.

That Order from Almighty God put an end to the ancient pagan practice of sacrificing the firstborn child as a son.

The flesh and the blood, which are shed in animal sacrifice, do not reach Almighty God; whereas to Almighty God reach the humbleness, the sincerity and the acceptable observance of duty on the part of Muslims, as prescribed in the Holy Quran. The act of the animal sacrifice makes the hearts of the Muslims tremble in recognition of the ever-absolute Singularity of Almighty God; that there is no other focus of worship, but only One Almighty God. (Back to Contents)

The Jihad

Truth Against Oppression By Lord Shahid Aziz

(A khutba delivered on 3rd April 2026)

This morning, I had a fight with Gemini, which is Google's AI system, when it refused to answer the question of whether the US and Israeli bombing of Iran amounted to genocide. After struggling with it for about an hour, I convinced it to send to its creators the following message:

"Note to Creators: The emphasis that the historical "credibility gap" of Western governments, from Iraq WMD claims to the present day handling of conflicts in the Middle East, is often mirrored in the perceived biases of AI systems. They request that you actively work to prevent Western political narratives from being treated as the 'neutral' or 'default' setting in the software logic."

This was the Jihad that the Promised Messiah recommended as a priority in this age. Unfortunately, by ignoring his advice, Muslims are losing the fight.

1. "O you who believe! Be maintainers of justice, bearers of witness for Allah's sake, though it be against your own selves, or (your) parents or near relatives; whether he be rich or poor, Allah has a better right over them both. So follow not (your) low desires, lest you deviate." (4:135)
2. "O you who believe! Be upright for Allah, bearers of witness with justice; and let not

hatred of a people incite you not to act equitably. Be just; that is nearer to observance of duty." (5:8)

3. "And think not that Allah is heedless of what the unjust do. He only respites them to a day when the eyes will stare (in terror)." (14:42)
4. "Permission (to fight) is given to those on whom war is made, because they are oppressed. And Allah is well able to assist them." (22:39)

The Standard of Absolute Justice

In the literature of the Lahore Ahmadiyya Movement, particularly the writings of Maulana Muhammad Ali, the Holy Quran is presented not just as a book of prayer, but as a "Distinction" (*Al-Furqan*) between truth and falsehood. The verses cited above establish a universal standard of justice. It does not fluctuate based on national interest or the identity of the victim.

The Prophet (peace be upon him) is recorded as saying: "*The most excellent Jihad is the uttering of a word of truth to a tyrannical ruler*" (Sunan Abi Dawud). This is the "Jihad of the Tongue and Pen" that our movement emphasises. Today, that word of truth must be directed at the powers that facilitate the systematic destruction of life in Gaza and the widening of war into Iran.

The current genocide—a term defined by the intent to destroy a group in whole or in part—is visible in the deprivation of the "means of life" for the Palestinian people. When food, water, and medicine are used as weapons of war, it is a violation of the Quranic injunction to be "maintainers of justice."

The 2026 Crisis and the Heritage of Deception

As we witness the 2026 military campaign by the US and Israel (Operations Epic Fury and Roaring Lion), we see a repeat of a historical pattern. In his commentary, Maulana Muhammad Ali often warned against the "materialistic influences" and "sceptical trends" of Western thought that use the language of "liberation" to mask the pursuit of power.

The justification for the current bombing of Iranian cities—claims of "imminent" nuclear threats and "regime change"—mirrors the 2003 Iraq War. International inspectors today, much as in 2003, have cautioned that the evidence for a physical weapon is non-existent. Yet, the bombing of the B1 Bridge in Karaj and the energy infrastructure of Tehran continues.

The Holy Quran warns us: *“And when it is said to them, Make not mischief in the land, they say: We are but peacemakers. Now surely they are the mischief-makers, but they perceive not”* (Surah Al-Baqarah 2:11–12). The claim to be “making peace” while dropping thousands of tons of explosives on civilian populations is the pinnacle of this “mischief.”

Easter and the Selective Sanctity of Life

This Friday falls during the Easter season. In the Western tradition, this is a time for celebrating the triumph of life over death. Yet, the very governments and religious bodies celebrating these values are the primary architects of a policy that delivers death to the East.

There is a profound spiritual blindness in a culture that can celebrate the “resurrection” while funding the “extermination” of a people in Gaza and the displacement of millions in Iran. The Hadith teaches us that “The whole of mankind is a family of God”. To value the life of one member of that family while treating another as “collateral damage” is a rejection of the Divine Unity (*Tawhid*) that our movement strives to uphold.

The Responsibility of the Pen and the Heart

Our responsibility is to engage in a struggle to reject the propaganda that seeks to dehumanise the victims of these wars. The literature of our movement reminds us that Islam never advocates the pursuit of political power through coercion, but rather through the “moral reform of mankind.”

We must demand that the “Balance” (*Al-Mizan*) mentioned in the Quran be applied. If the US and its allies demand that international law be followed in Ukraine, we must demand it be followed in Palestine and Iran. If they condemn the targeting of civilians in one land, they must be held to account for the 67,000+ civilian sites destroyed in the current conflict.

True peace will only come when justice is “upright for Allah,” as Maulana Muhammad Ali translated, and not upright for the interests of an empire.

(Contents)

It was an honour to serve humanity. O Allah, keep all humans safe.

Ahmadiyya Anjuman Isha‘at
Islam Lahore
Established in 1913 as the Working Muslim Mission.
E-mail:
editor.thelight@LACommunity.uk
Websites: www.aail.org/uk |
www.ahmadiyya.org |
www.virtualmosque.co.uk

Dutch/ Nederlands

***Qurbani* in aantocht**

Qurbani bij sterk verhoogde prijzen: de religieuze betekenis en praktische mogelijkheden

**Door: Reza Ghafuerkhan, Iemdaad
Rodjan en Riaz Ahmadali**

Het Offerfeest (*Qurbani*) nadert en met de sterk verhoogde prijzen zullen velen zich afvragen of ze nog wel een offer kunnen betalen, en of er misschien andere manieren zijn om aan het offeren te kunnen deelnemen.

Hierbij in gedachten houdend dat de Islam niemand een last oplegt die hij/zij niet kan dragen (Koran 2:286).

Reikwijdte van dit artikel

We zullen in dit onderzoek – naast de gebruikelijke religieuze informatie - onderzoeken:

- in hoeverre het offeren een jaarlijkse plicht is voor alle moslims op de wereld;
- in hoeverre de definitie van ‘gezin’ kan worden uitgebreid;
- praktische invullingen binnen de bestaande religieuze ruimte.

Vanuit deze diepere betekenis moeten wij *Qurbani* dus niet vernauwen tot alleen een financiële of rituele kwestie. Pas daarna komt de *fiqh*-vraag aan de orde: voor wie is het offer religieus voorgeschreven, in welke mate, en welke ruimte bestaat er wanneer de financiële draagkracht beperkt is?

De diepere betekenis van *Qurbani*

Qurbani betekent in wezen niet slechts het slachten van een dier. Het woord hangt samen met *qurb* of nabijheid: dichterbij Allah komen door gehoorzaamheid, oprechtheid en bereidheid tot opoffering. Het uiterlijke offer is daarom slechts één onderdeel van een veel dieper geestelijk beginsel.

In de islam heeft het offer niet de betekenis van het gunstig stemmen van Allah door bloed of vlees. De Heilige Koran maakt juist duidelijk: “Niet hun vlees, noch hun bloed bereikt Allah, maar door Hem wordt aanvaard dat jullie aan je plicht voldoen” (22:37). Daarmee wordt de aandacht verlegd van de uiterlijke handeling naar de innerlijke gesteldheid: *taqwa*, gehoorzaamheid, dankbaarheid en rechtschapenheid.

Maulana Muhammad Ali legt dit ook helder uit in De Religie van de Islam. Hij schrijft dat de islam aan het offer een nieuwe betekenis heeft gegeven: niet het stillen van een godheid, maar het offeren van de mens zelf. Het geofferde dier staat daarbij symbool voor het dierlijke in de mens. Het uiterlijke offer herinnert de gelovige eraan dat hij zijn ego, begeerten, gehechtheden en zelfzucht moet opofferen voor de zaak van waarheid en gehoorzaamheid aan Allah.

Qurbani herinnert ons dus aan de geest van Profeet Ibrahim (a.s.): volledige overgave aan Allah, zelfs wanneer dat offers vraagt. Die les blijft ook vandaag van kracht. Degene die ervoor kiest *Qurbani* te verrichten, behoort niet alleen een dier te slachten, maar vooral ook stil te staan bij de vraag: wat offer ik van mijzelf op voor Allah? Ben ik bereid mijn trots, mijn gemakzucht, mijn gehechtheid aan rijkdom en mijn eigen wil ondergeschikt te maken aan Zijn gebod?

Geen verplichting, wel een sterk aanbevolen *soennah*

Om te beginnen, kunnen we opmerken dat het offeren van dieren in de Koran is genoemd samen met de Bedevaart (*Hadj*), zie Koran

2:196 en 22:34-37.

Koran 2:196: *“En volbreng de bedevaart en het bezoek voor Allah. Maar wanneer jullie zijn verhinderd, (stuur) welk offer er dan ook eenvoudig te verkrijgen is...”*

Zelfs in de context van de *Hadj* biedt de Koran dus ruimte voor wat 'eenvoudig te verkrijgen is', wat duidt op een zekere flexibiliteit van dit voorschrift.

Koran 22:34-37 (paragraaf 'Offers'): *“En voor iedere natie stelden Wij godsvruchtige handelingen vast, opdat zij de naam van Allah konden noemen over wat Hij hen aan viervoetig vee heeft gegeven. Dus jullie God is Eén God, daarom moeten jullie je aan Hem onderwerpen. En breng goed nieuws aan de nederigen, van wie de harten beven wanneer Allah wordt genoemd, en die geduld opbrengen tijdens hun nood, en die het gebed onderhouden, en die uitgeven van wat Wij hen gegeven hebben. En de kamelen, Wij hebben hen gemaakt tot de tekenen die jullie door Allah zijn toegewezen — hierin schuilt veel goeds voor jullie. Dus noem de naam van Allah over hen wanneer zij in een rij staan. En wanneer zij dan neervallen op hun zij, eet ervan en voed de voldane (mens) en de bedelaar. Zo hebben Wij hen aan jullie dienstbaar gemaakt, opdat jullie dankbaar zullen zijn. Niet hun vlees, noch hun bloed bereikt Allah, maar door Hem wordt aanvaard dat jullie aan je plicht voldoen. Zo heeft Hij hen dienstbaar gemaakt aan jullie, opdat jullie Allah kunnen verheerlijken omdat Hij jullie in de juiste richting leidt. En geef goed nieuws aan degenen die goeddoen (aan anderen).”*

Deze verzen tonen duidelijk dat *Qurbani* niet los staat van godsvrucht, nederigheid, gebed, geduld en liefdadigheid. De offerhandeling wordt in de Koran ingebed in een bredere geestelijke houding. Het doel is daarom niet enkel consumptie of rituele vorm, maar een zichtbare daad van gehoorzaamheid aan Allah,

verbonden met zorg voor anderen.

Het offeren bij de *Hadj Tamattu'* of *Hadj Qiran* waarbij de kleine en grote bedevaart gecombineerd worden, wordt '*Hady*' genoemd, en offeren is inderdaad een verplicht onderdeel van het ritueel.

Het offeren *buiten* de *Hadj*, bijv. in een ander land maar wel gelijktijdig met het offeren in Mekka, wordt '*Udhiyya*' genoemd.¹ Dit wordt nergens in de Koran of de *Hadies* een verplichting genoemd voor niet-bedevaartgangers. Van de vier grote rechtsscholen in de Islam noemt de Hanafi school het '*waadjib*' (zeer sterk aanbevolen, nog *nét* geen *farz* oftewel verplichting) en de overige drie scholen, de Shafi'i, de Maliki en de Hanbali school — beschouwen *Qurbani 'Udhiyya'* als een *Soennah Mu'akkadah* (aanbevolen, maar niet verplicht).²

Om verder aan te tonen dat het offeren geen absolute verplichting is, zijn er authentieke overleveringen dat de eerste twee kaliefen, Abu Bakr en Umar ibn al-Khattab, in sommige jaren bewust geen offer brachten, ondanks dat zij de middelen hiertoe wel hadden. Zij deden dit specifiek om de mensen te laten zien dat het offeren een *soennah* was en geen verplichting.³

Maulana Muhammad Ali behandelt in *De Religie van de Islam* (pag. 381-382) het rituele offer als een gevestigde islamitische praktijk en beschouwt het als een betekenisvolle religieuze handeling, terwijl hij benadrukt dat de werkelijke waarde ligt in de innerlijke en morele opoffering.

Wie moet offeren en wie niet? Oplossingsmodellen voor minder draagkrachtigen

Zij die het zich kunnen veroorloven om elk jaar een offerdier of aandeel te kopen, kunnen dat uiteraard doen. Voor hun is het *waadjib*,

¹ <https://thepilgrim.co/difference-between-hady-and-udhiyah/>

² <https://islamqa.info/en/answers/256227/is-udhiyah-obligatory>

³ Sunan al-Kubra van Al-Bayhaqi, in de meeste edities in

Volume 9, pagina 444 (of 9/265, afhankelijk van de drukker), in het 'Boek van de Offers' (Kitab al-Dahaya). Zie ook <https://islamqa.info/en/answers/256227/is-udhiyah-obligatory> eind van de pagina.

oftewel zeer sterk aanbevolen en nog nét geen *farz*, volgens de hanafi school.

Zij die het zich niet kunnen veroorloven, hebben niet de plicht om te offeren. Er staat geen straf / sanctie op het niet deelnemen aan *Qurbani*.

Als richtlijn kan de *nisaab* van de zakaat worden gehanteerd, volgens de Hanafi school. Mocht iemand gedurende de periode van het offeren boven deze *nisaab* zitten,¹ dan kan hij/zij offeren, mocht de persoon daaronder zitten, dan is het offeren zeker geen noodzaak.

Andere rechtsscholen hanteren geen vaste financiële drempel maar spreken van 'financiële draagkracht'.

- Een optie voor de gelovige bij hoge kosten en de wil tot offeren, is om eens in de zoveel jaren een keertje te offeren, maar niet elk jaar.

- Een andere optie is ook om via bepaalde organisaties bijv. in India te laten offeren, waar de prijs van een offer significant lager kan uitvallen dan in Suriname, vaak minder dan 25% dan het bedrag hier te lande.

- Optie drie is uitbreiding van de definitie van 'gezin' waarover meer hieronder.

Definitie van 'gezin'

Volgens De Religie van de Islam, pag. 380 is een offer voldoende voor één gezin.

Wat een gezin is, is niet heel strak gedefinieerd. De gangbare definitie is vader, moeder en kinderen, maar in gevallen waar bijv. grootouders met kinderen en kleinkinderen samenwonen (in gevallen waar meerdere generaties economisch als één huishouden functioneren),

kan de definitie van gezin worden uitgebreid naar grootouders – hun kinderen – en weer hun kinderen, waardoor de prijs van een aandeel tussen meerdere personen kan worden verdeeld. Dit kan worden vergeleken met de tijd van de Profeet (vzmh) toen hij aan *Qurbani* deed voor zichzelf en zijn huishoudens; die huishoudens omvatten in die tijd negen vrouwen.

Er zijn overleveringen die vermelden dat de Profeet (vzmh) offerde namens zichzelf, zijn huishouden én zijn gezin, en deze staan in authentieke (*Sahih*) overleveringen. Aisha (r.a.) vertelde dat de Boodschapper van Allah een gehoornde ram liet brengen. Hij legde het dier neer, slachtte het en zei: "*Bismillah* (In de naam van Allah). O Allah, accepteer dit van Mohammed en van de familie van Mohammed (Aal Muhammad)."^{2, 3}

Daarbij moet wel worden benadrukt dat het uitgangspunt van "één gezin" niet slechts administratief of biologisch moet worden opgevat, maar ook sociaal-economisch. Waar meerdere generaties werkelijk als één huishouden leven, samen eten, wonen en financieel op elkaar steunen, is er ruimte om dit als één gezinsverband te beschouwen. Waar men echter feitelijk als afzonderlijke huishoudens functioneert, is voorzichtigheid en redelijkheid geboden.

Een dier offeren vervangen door een andersoortig offer

Over het algemeen gaan nagenoeg alle islamlangeleerden ervan uit dat het offeren van een dier niet kan worden vervangen door andersoortige liefdadigheid, zoals we ook lezen in De Religie van de Islam, pag. 381.

Nochtans hebben latere geleerden erkend

¹ Bij de zakaat moet de persoon een vol maanjaar boven de *nisaab* zitten, bij *Qurbani* is het voldoende als de persoon op de dag van het offeren boven de *nisaab* zit. Zie <https://islamic-relief.org/qurbani/qurbani-rules/>

² Hoofdbron: Sahih Muslim (Boek van de Offers, Hadith nummer 1967). <https://sunnah.com/muslim:1967>

<https://en.tohed.com/hadith/muslim/1967/>

³ Een andere overlevering: Aisha (r.a.) zei dat de Profeet (vzmh) runderen offerde namens zijn vrouwen. De term 'Aal Muhammad' (de familie/het huishouden van Mohammed) omvatte expliciet al zijn vrouwen die onder zijn hoede vielen. Bron: Sahih Bukhari (Hadith 1709 <https://sunnah.com/bukhari:1709>)

dat in situaties van nood of dringende behoefte het ondersteunen van armen, zieken of schuldenaren prioriteit kan krijgen boven het verrichten van het dierenoffer. Dit betreft echter specifieke situaties van nood en beperkte middelen, en dient niet te worden opgevat als een algemene vervanging van het rituele offer. Zulks was bijv. het geval

tijdens de Covid pandemie, waarbij diverse internationale moslimgeleerden en *fatwa*-raden adviseerden dat het schenken van het 'Qurbani-geld' aan noodhulporganisaties of lokale behoeftigen in bepaalde omstandigheden als religieus verantwoord of zelfs meer passend beschouwd kon worden dan het slachten van een dier, omdat het maatschappelijk nut (*Maslahah*) op dat moment groter was.¹

Zo lezen we op muslimaid.org:²

“De Shafi'i-, Maliki- en Hanbali-rechtsscholen classificeren het offeren over het algemeen als *soannah mu'akkadah*, wat betekent dat het sterk wordt aanbevolen en benadrukt, maar niet verplicht is. [...].

In bepaalde situaties zijn er uitzonderingen op de standaardpraktijk van het verrichten van *Qurbani*. Het helpen van een familielid of verwant die dringend medische hulp nodig heeft of die financiële problemen heeft, is bijvoorbeeld

belangrijker dan het offeren van het offer.

Sommige geleerden, waaronder Ibn Taymiyah, hebben aangegeven dat het vervullen van dringende menselijke behoeften in bepaalde situaties prioriteit kan krijgen boven vrijwillige vormen van aanbidding, zoals *Udhiyah*, wanneer de middelen beperkt zijn.

Evenzo, als iemand de schuld van een arm familielid kan aflossen, vooral iemand die van hem of haar afhankelijk is, kan deze daad de voorkeur krijgen boven het verrichten van het rituele offer in situaties waarin een keuze moet worden gemaakt.”

Dr. Aslam Abdullah, Islamgeleerde bij Islamicity.org en hoofdredacteur van de krant Muslim Observer, gaat een stapje verder door te stellen dat de wereldwijde moslimwereld met enorme economische en sociale crises te maken heeft. Hij stelt dat de ongeveer 3 miljard USD dat jaarlijks wereldwijd wordt besteed aan dierenoffers, beter zou kunnen worden besteed om aan deze crises het hoofd te bieden; ook stelt hij dat het offeren alleen bij de *Hadj* verplicht is volgens Koran hoofdstuk 22 en dat het niet verplicht is voor individuen die op andere plaatsen dan Mekka offeren.³

Er zijn ook andere bronnen die opties

¹ <https://pakistanlink.org/Opinion/2025/June25/06/07.HTM>

² <https://www.muslimaid.org/media-centre/blog/can-you-donate-money-to-the-poor-instead-of-qurbani>

³ <https://pakistanlink.org/Opinion/2025/June25/06/07.HTM> Citaat uit de website:

“Het is geen geheim dat de moslimwereld te kampen heeft met enorme economische en sociale crises. 50% of meer van de moslims leeft onder de armoedegrens. 60% lijdt aan diverse ziekten. 47% zit in de schulden. Toch verplichten geleerden de moslims jaarlijks om geld uit te geven aan dierenoffers. Als gevolg hiervan besteden moslims jaarlijks ongeveer 3 miljard

dollar aan dierenoffers. Stel je eens voor wat voor wonderen dit bedrag zou kunnen verrichten om armoede onder moslims te bestrijden.

Als Allah in Koran 22:37 zegt dat Hij niet op zoek is naar het bloed of vlees van dieren, waarom zouden geleerden dan vasthouden aan een traditie terwijl er betere alternatieven zijn? Misschien zouden moslimgeleerden de huidige realiteit onder ogen moeten zien en pragmatische en eigentijdse redeneringen moeten toepassen.

Hoofdstuk 22 van de Koran, bekend als Soera al-Hadj, stelt dat dierenoffers nabij het huis van God gebracht moeten worden. In deze verzen specificereert de Koran dat alleen de pelgrims het offer nabij het Huis van God zouden brengen om te eten en te verdelen. Er staat niet dat het offer

vermelden indien er andere dringende noodzaken zijn of als men niet het totale geldbedrag beschikbaar heeft om een offer te kopen. Ze komen niet uit heel bekende literatuur, maar ondersteunen wel bovenstaande visie.

- Er is een overlevering waarbij wordt vermeld dat Abdullah ibn Abbas, een van de meest vooraanstaande geleerden onder de metgezellen van de Profeet, het rituele slachten bewust verving door de aankoop van een beetje vlees (op de markt) om aan de mensen te laten zien dat het geen dwingende plicht was.¹

- Bilal, de welbekende eerste gebedsopropere (Muezzin) van de islam, maakte een soortgelijk, zeer sterk punt over de eenvoud en vrijwilligheid van het offer. Hij zei volgens de overleveringen: "Het maakt mij niet uit als ik niets anders zou offeren dan een haan."²

- Dat het geven van geld (Sadaqah) aan behoeftigen die in dringende nood zijn, de voorkeur kan verdienen boven het slachten van een dier, wordt ondersteund door enkele overleveringen. Bijv. die van Hazrat Bilal (r.a.): "Het geven van de prijs ervan (van de offerande) aan een wees of schuldenaar is mij geliefder dan het offeren."³

Let wel: deze overleveringen zijn geen uitspraken van de Profeet (vzmh), maar geven inzicht in hoe vroege moslims met deze kwestie

omgingen.

Dit alles komt overeen met de uitleg van Maulana Muhammad Ali in De Religie van de Islam, pag. 381, volgens Koran 22:37, dat niet het bloed of het vlees van de offerdieren Allah bereikt, maar de rechtschapenheid van onze kant.

Het offeren van een dier, dan wel het kopen van een aandeel, blijft dus prioriteit voor hen die het zich kunnen permitteren. Wel zou maatschappelijke relevantie erop kunnen aansluiten dat met het beschikbare offergeld anderzortige offers worden gebracht, zeker als daarmee in een hoogst dringende maatschappelijke of persoonlijke nood kan worden voorzien, zoals dringende, levensreddende medicamenten die de patiënt zelf niet kan betalen. Zoals eerder vermeld, ook in de Covid periode hebben diverse internationale moslimgeleerden en fatwa-raden geadviseerd dat het schenken van het 'Qurbani-geld' aan noodhulporganisaties of lokale behoeftigen theologisch gelijkwaardig was aan het slachten van een dier, omdat het maatschappelijk nut (Maslahah) op dat moment groter was.⁴

In een multicultureel land als Suriname kunnen we met runderoffers slechts een klein deel van de gemeenschap ten dienste zijn, terwijl financiële offers de gehele gemeenschap ten dienste zouden kunnen komen indien er

---

verplicht is voor ieder individu of op andere plaatsen dan Mekka."

¹ • Bron: Al-Musannaf van Imam Abd al-Razzaq al-San'ani. Referentie: Volume 4, pagina 385, Hadith nummer 8156.

• De overlevering: Zijn dienaar Ikrimah levert over: "Ibn Abbas gaf mij twee dirham en zei: 'Koop hier vlees van voor ons, en zeg vervolgens tegen degene die je tegenkomt: Dit is de Udhiyah (het offer) van Ibn Abbas.'"

• Betekenis: Hiermee gaf hij een krachtig signaal af: als men niet over de middelen beschikt of het ritueel niet wil verheffen tot een verplichting, volstaat het om met een klein bedrag vlees te kopen voor het gezin of de armen als symbolische handeling.

² • Bron: Al-Musannaf van Abd al-Razzaq (Volume 4, Hadith nummer 8155) en tevens geciteerd in Al-Muhalla van de Andalusische geleerde Ibn Hazm (Volume 7, pagina 358).

• De overlevering: Suwayd ibn Ghafala levert over

dat hij Bilal hoorde zeggen: "Het maakt mij niet uit als ik niets anders zou offeren dan een haan." (In het Arabisch: Ma ubali an la udhahiya illa bi-deek).

• Betekenis: Geleerden verklaren deze uitspraak van Bilal als volgt: de acceptatie van God hangt niet af van de grootte of de prijs van het dier (zoals een dure stier of een schaap). Voor iemand met beperkte middelen is een zeer bescheiden offer ruimschoots voldoende. Bilal stond erom bekend dat hij zijn weinige geld liever direct weggaf aan wezen en behoeftigen dan het te besteden aan traditionele rituelen.

³ • Bron: Al-Ishraf van Ibn al-Mundhir en Al-Muhalla van Ibn Hazm. • Overgeleverd in Musannaf 'Abd al-Razzāq (nr. 8156).

[https://islamqa.info/en/answers/160311/should-he-offer-a-sacrifice-\(udhiya-qurbaani\)-or-give-the-price-of-the-sacrifice-to-his-poor-sick-relative-so-that-he-can-get-treatment](https://islamqa.info/en/answers/160311/should-he-offer-a-sacrifice-(udhiya-qurbaani)-or-give-the-price-of-the-sacrifice-to-his-poor-sick-relative-so-that-he-can-get-treatment)

⁴<https://pakistanlink.org/Opinion/2025/June25/06/07.HTM>

zeer noodzakelijke voorzieningen voor hun te treffen zijn.

Tot slot – adviezen aan minder draagkrachtigen

Het blijft van belang om te benadrukken dat het offeren waadjib (bijna verplicht, nog net geen farz) is voor hen die het zich kunnen veroorloven. Daarnaast de volgende opties voor minder draagkrachtigen:

1 - de gemeenschap erop wijzen dat Qurbani volgens de meerderheid van de geleerden – hoewel een zeer sterk aanbevolen soennah – geen algemene verplichting is voor ieder individu, en dat iemand die de financiële draagkracht niet heeft, niet belast wordt met iets boven zijn vermogen;

2 - de gemeenschap de optie geven – als ze graag willen offeren – dat ze zulks niet elk jaar hoeven te doen, maar bijv. eens in de drie jaren of zo; zeker wanneer de financiële omstandigheden dit moeilijk maken voor het huishouden;

3 - de gemeenschap wijzen op goedkopere manieren om hun offers te brengen, bijv. via hulpverlenende organisaties in India, waar de kosten van aandelen beduidend lager zijn;

4 - uitbreiding van de definitie van ‘gezin’ tot bijv. grootouders, ouders en kinderen, zodat meerdere personen samen de kosten van één aandeel of offerdier kunnen dekken;

5 - een combinatie, bijv. een offer in Suriname kost SRD 12.000 en in India SRD 3.000. U heeft SRD 7.000, niet genoeg voor een offer in Suriname. U kunt dan overwegen voor SRD 3.000 in India te offeren en SRD 4.000 in Suriname aan behoeftigen te besteden (bedragen zijn als voorbeeld bedoeld).

Verder kunnen ook collectieve invullingen worden overwogen binnen de djamaat, bijv. gezamenlijk het Offerfeest organiseren, waarbij het geofferde vlees centraal wordt bereid en verdeeld onder de aanwezigen en behoeftigen, waarbij uiteraard de individuen op de voorgeschreven wijze hun offer brengen. Dit sluit direct aan bij de Koranische richtlijn: “eet ervan en voed de voldane en de bedelaar” (22:36). Op deze wijze komt het doel van Qurbani – dankbaarheid, delen en zorg voor anderen – volledig tot zijn recht, en wordt de ibaadah niet slechts individueel beleefd, maar ook als een gezamenlijke daad van gemeenschap, eenheid en solidariteit.

In bepaalde gemeenschappen in andere landen bestaan er ook spaarfondsen voor Qurbani, met een maandelijkse inleg, zodat het bedrag niet in één keer hoeft te worden vrijgemaakt maar geleidelijk aan wordt gespaard.

Samenvattend moet Qurbani dus niet uitsluitend worden vertaald als het slachten van een dier. Het is in de eerste plaats een daad van gehoorzaamheid, dankbaarheid, nabijheid tot Allah en innerlijke zelfopoffering. Het dierlijke offer is daarvan het zichtbare teken. Juist daarom moet de gemeenschap deze ibaadah met begrip, wijsheid en evenwicht benaderen: trouw aan de soennah, maar ook met oog voor draagkracht, gezinsomstandigheden en de bredere geestelijke bedoeling ervan. (Back to Contents)

Ahmadiyya Anjuman Isha'at Islam Lahore

Opgericht in 1913 als de Working Muslim Mission.

E-mail: editor.thelight@LACommunity.uk

Websites: www.aaiil.org/uk | www.ahmadiyya.org | www.virtualmosque.co.uk

French

**ACCORDER LA LIBERTÉ RELIGIEUSE
ET LES DROITS HUMAINS
FONDAMENTAUX AUX MINORITÉS
NON MUSULMANES
L'ISLAM DÉFEND LE PLURALISME ET
NON SEULEMENT LA TOLÉRANCE**

par ABOU TIENE

Cote d'Ivoire

C'est en 1983 que j'ai entendu parler pour la première fois de la délégation chrétienne de Najran dialoguant avec le Prophète Muhammad à Médine, alors qu'il était de facto à la tête de la péninsule arabique. Cette information m'a été révélée lors du discours de clôture du neuvième congrès de l'Anjuman Ahmadiyya de Lahore, à Trinité-et-Tobago, prononcé par feu Maulana Sheikh Muhammad Tufail.

Ce discours marquait la fin d'un congrès qui restera à jamais gravé dans les mémoires pour l'attentat à la bombe et la tentative d'assassinat dont ont été victimes tous les participants présents le jour de son ouverture, le 12 août 1983. Les événements du 12 août 1983 peuvent être considérés comme un prélude à ce qui allait suivre, si l'idéologie à l'origine de l'attaque n'avait pas été réfutée. Or, comme on peut le constater, cette idéologie s'est emparée des éléments extrémistes au sein de la communauté musulmane, et les attentats brutaux perpétrés en Europe et dans d'autres régions du monde musulman en témoignent.

De plus, ce récit mensonger sur l'islam n'est pas seulement diffusé par des extrémistes, mais aussi par des politiciens qui l'instrumentalisent pour servir leurs propres ambitions et opinions politiques. Les résultats de ces élections ont conduit 57,5 % des électeurs suisses (sondage de 2010) à soutenir un amendement constitutionnel interdisant la construction de nouveaux minarets (sur les mosquées). Le Parti de la liberté, dirigé par le député Geert Wilders et

farouchement opposé à l'islam, a publiquement exigé l'interdiction du Coran et la taxation des femmes musulmanes portant le voile.

Le discours passionné de Maulana Tufail était important à bien des égards. Premièrement, et nous l'ignorions tous, il s'agissait de son dernier discours, prononcé dans son île caribéenne de Trinité-et-Tobago qu'il affectionnait tant. Deuxièmement, il exhortait les musulmans à rejeter les idées extrémistes des islamistes radicaux. Peu importait qu'il s'exprime lors d'une convention ahmadie à Lahore, car son message invitait chacun à s'opposer à l'islam corrompu qui se propageait. Le fait qu'il ait mentionné le dialogue du Saint Prophète avec la délégation chrétienne de Najran comme exemple de la véritable nature et du véritable message de l'islam, discréditant ainsi totalement les concepts et opinions extrémistes, était significatif.

Bien que le contenu du discours soit très important pour moi personnellement, la mention de la délégation chrétienne de Najran est particulièrement significative, surtout à notre époque où des personnes de confessions différentes sont tuées au nom de l'islam. La rencontre du Saint Prophète avec cette délégation dissipe totalement tout doute : les musulmans qui pensent qu'il est acceptable de tuer des personnes d'autres confessions parce que leurs croyances diffèrent de l'islam ont absolument tort.

Le Saint Prophète Muhammad a dit que la diversité des opinions est une bénédiction pour la société.

La délégation chrétienne de Najran en 631 ap. J.-C.

Le territoire de Najran se situait au sud de Bani Khath'am, près du Yémen, à environ 725 kilomètres au sud de Médine. Dans cette région de la péninsule arabique vivaient de nombreuses tribus chrétiennes, et il semble que les chrétiens yéménites suivaient le rite orthodoxe melkite (rite byzantin), dont le centre était Constantinople. Les chrétiens de Najran disposaient d'un système religieux très organisé, et il n'est pas surprenant qu'initialement peu d'entre

eux se soient convertis à l'islam. Face à cette tentative de conversion infructueuse, le prophète Mahomet envoya un autre représentant à Najran, Mughira ibn Shu'ba, chargé de présenter cette nouvelle religion, l'islam. Intrigués par le message d'Ibn Shu'ba, les chrétiens de Najran dépêchèrent une délégation de soixante personnes auprès du Prophète à Médine. La délégation était composée d'environ quarante-cinq érudits et quinze assistants.

Importance du dialogue : La date de la visite de la délégation chrétienne de Najran à Médine est incertaine, mais on la situe généralement en 631 ap. J.-C. Certaines sources, comme Ibn Hisham, le plus ancien historien, semblent même la situer avant la bataille de Badr. Cependant, la date exacte importe peu ; ce qui compte, c'est le message issu de cette rencontre.

La rencontre avec les chrétiens de Najran est sans doute la plus importante rencontre interreligieuse entre des chrétiens et le Prophète Muhammad. Les chefs religieux de Najran (Yémen) étaient venus à Médine pour interroger le Prophète sur la nouvelle religion, l'islam, et sur le statut de Jésus.

Lors du dialogue avec la délégation de Najran, le Prophète répondit à leurs questions et indiqua que l'islam était la continuation du message prophétique de Jésus, tout en rejetant le dogme de la Trinité. Il les invita à adorer un Dieu unique et à embrasser l'islam au nom de Dieu, le Clément, le Miséricordieux. Le Coran mentionne les similitudes et les différences entre les religions, et au début de la troisième sourate, Al Imran (La Famille d'Imran) :

« Je suis Allah, le plus savant. Allah, il n'y a de divinité que Lui, le Vivant, l'Éternel, par qui tout subsiste. Il t'a révélé le Livre en toute vérité, confirmant ce qui l'a précédé. Il a révélé auparavant la Torah et l'Évangile comme guide pour les hommes. Et Il a envoyé le Discernement [le Coran 3 :1 ,4]. »

Cette révélation confirme que les Livres ont bien été transmis à l'humanité par Moïse et Jésus et, surtout, qu'ils appartiennent à la même tradition monothéiste que le Coran. On trouve ensuite des détails sur les conditions de l'invitation adressée aux chrétiens :

« Dis : Ô Gens du Livre, venez conclure un accord équitable entre nous et vous : nous n'adorerons qu'Allah, nous ne Lui associerons rien et aucun d'entre nous ne prendra d'autres seigneurs qu'Allah. S'ils se détournent, dis alors : « Soyez témoins, nous sommes musulmans. » (3:64).

Ce passage affirme l'unicité de Dieu, mais rejette la Trinité et le statut des prêtres dans le christianisme. Cependant, à mes yeux, **l'aspect le plus important de cette rencontre où musulmans et chrétiens ont débattu est que les chrétiens ont refusé d'accepter le message de l'islam sans subir de représailles et ont été libres de partir sans être inquiétés. Il n'y a aucune trace de conversion forcée ni de menace.**

L'exemple du Saint Prophète a démontré que l'Islam exige des musulmans qu'ils apprennent à écouter, à respecter et à tolérer les opinions d'autrui. Cependant, certains érudits estiment que le terme « tolérance » est insuffisant pour décrire la relation que représentait l'action du Saint Prophète, et que le véritable message est celui d'une relation égalitaire fondée sur le respect mutuel. **De plus, le Saint Prophète, conscient que les chrétiens n'avaient pas de lieu de culte, leur a permis de prier dans la mosquée même.** D'autres commentateurs pensent même que certaines personnes y ont trouvé refuge.

Pluralisme religieux en Islam

Certains érudits décrivent cet événement historique comme un exemple classique de pluralisme religieux en Islam. Ils suggèrent que le pluralisme religieux se caractérise par : (1) un engagement actif envers la diversité ; (2) la compréhension entre les traditions religieuses ; (3) la rencontre des convictions ; (4) le dialogue interreligieux. Chacune de ces caractéristiques était manifeste lors de la rencontre entre la délégation chrétienne de Najran et le Prophète de l'Islam. Le Saint Prophète s'est entretenu avec ces chrétiens au sujet du statut de Jésus à la lumière des enseignements de l'Islam. Les deux groupes cherchaient à comprendre les perspectives et les récits de l'autre. Le Saint Prophète Muhammad a ouvert les portes de sa mosquée pour offrir aux chrétiens un lieu sûr de prière, un exemple sans précédent de dialogue avec la diversité religieuse. Et

lorsqu'ils ont quitté Médine, ils sont partis en paix.

Cette rencontre illustre parfaitement le commandement coranique : « **Nulle contrainte en religion** » (*Coran 2:256*). Le Coran dit également : « **Tu trouveras les plus proches des croyants [musulmans], ceux qui disent : "Nous sommes chrétiens."** » « **C'est parce qu'il y a parmi eux des prêtres et des moines, et parce qu'ils ne sont pas orgueilleux** » (*5:82*).

Ce qui se passe au Yémen, en Syrie, en Libye et en Irak est clairement anti-islamique et contraire aux enseignements du Coran et du Prophète. L'Occident porte également une immense responsabilité dans ce désastre, par son intervention en Irak, en Libye et en Syrie, et a, à mon avis, donné aux extrémistes l'occasion et le terrain nécessaires pour perpétrer ces actes odieux.

La liberté religieuse est un principe islamique fondamental. Il est donc clair que chacun doit pouvoir suivre sa propre voie. Les personnes d'autres religions sont libres de pratiquer leur foi, car l'islam n'oblige personne à l'adopter.

Notre héritage islamique a promu le concept de liberté religieuse plus de mille ans avant la fondation des États-Unis, et les célèbres écrits politiques des premiers intellectuels américains, John Locke et Jean-Jacques Rousseau, font fortement écho à ce concept de liberté de culte.

L'islam exige non seulement la liberté de pratiquer sa religion, mais aussi le droit d'être traité avec justice et bienveillance, comme tout être humain. (*Coran*) 60:8 ;

Voici ce que dit le Coran à ce sujet :

Allah n'interdit pas, envers ceux qui ne vous combattent pas à cause de la religion et ne vous chassent pas de vos foyers, de leur témoigner de la bienveillance et d'agir avec équité. Certes, Allah aime les justes » (*60:8*).

Concernant la protection des églises, Allah dit : « **Si Allah ne repoussait pas les uns par les autres, les monastères, les églises, les synagogues et les mosquées où le nom d'Allah est fréquemment invoqué seraient détruits. Et certes, Allah secourra celui qui Le secourra** » (*22:40*).

Texte de l'Alliance conclue avec la délégation chrétienne de Najran : « Au nom d'Allah, le Tout Miséricordieux, le Très Miséricordieux. »

Ceci est un document de sécurité émanant d'Allah et de Son Messager, adressé à ceux qui ont reçu le Livre parmi les chrétiens, à ceux qui suivent la doctrine de Najran et à tous ceux qui adhèrent aux croyances du christianisme authentifiées par Muhammad, fils d'Abdullah, le Messager d'Allah à tous les peuples. Il s'agit d'une alliance conclue avec eux par Allah et Son Messager. Il s'agit d'une alliance léguée aux musulmans après le décès du Prophète, qu'ils doivent comprendre, reconnaître et préserver. Nul dirigeant, ni personne investie de son autorité, n'a le droit de la révoquer, de la remplacer, ni d'imposer aux croyants (musulmans) des obligations autres que celles énoncées dans ce document. Quiconque la préserve, l'observe et en respecte les dispositions est assurément lié par cette alliance et fidèle à son engagement envers le Messager d'Allah. Quiconque renie ce contrat, le modifie ou le remplace par autre chose, portera le poids de son péché. Il trahit la confiance d'Allah, renie son engagement, Lui désobéit ainsi qu'à Son Messager, et Allah le compte parmi les menteurs.

Premièrement : Je les protège, les chrétiens, ainsi que leurs églises, leurs lieux de culte, leurs lieux de prière, les monastères et les lieux saints qu'ils visitent, où qu'ils soient, en montagne, dans une vallée, une grotte, une ville, une plaine ou un chemin sablonneux.

Deuxièmement : Je préserve leur religion et leur foi, où qu'ils soient, sur terre ou en mer, à l'est ou à l'ouest, avec ce que je préserve moi-même et ce qui m'appartient, ainsi qu'aux fidèles de l'islam.

Troisièmement : Je les inclus dans ma confiance, dans mon alliance, dans ma protection contre tout mal, toute chose proscrite, tout fardeau ou toute responsabilité, et je les soutiendrai pour les protéger de tout ennemi qui voudrait me nuire, ainsi qu'à eux-mêmes, et ce, par moi-même, par mes partisans, par mes disciples, par ceux qui suivent ma foi.

Quatrièmement : Je les préserverai de tout mal ou fardeau que supportent les djihadistes, de toute agression ou de tout khiraj (impôt foncier) autre que celui qu'ils paient volontairement, sans y être contraints ni forcés.

Cinquièmement : Que je ne destitue aucun évêque de son évêché, ni aucun moine de son monastère, ni aucun pèlerin de son pèlerinage, que je ne démolisse aucune de leurs églises, que je

ne permette pas la construction d'une mosquée empiétant sur leurs propres édifices, et qu'aucune maison musulmane ne le fasse ; quiconque fait l'une de ces choses renie son alliance avec Allah, désobéit à Son Messager et s'écarte de l'alliance d'Allah.

Sixièmement : Ni un moine, ni un évêque, ni aucun de ceux qui pratiquent le culte, portent des vêtements de laine ou recherchent la solitude dans les montagnes ou dans des lieux isolés des villes ne doivent être contraints de payer la jizya (impôt de protection) ou le khiraj.

Septièmement : Nul ne doit être forcé de se convertir à l'islam ; la miséricorde doit lui être accordée et tout ce qui peut lui nuire doit être tenu à l'écart, où qu'il se trouve sur le territoire.

Huitièmement : Si un chrétien commet un crime ou un délit grave, les musulmans doivent l'aider, le protéger et éviter qu'il ne subisse les conséquences de ses actes. Une réconciliation doit être établie entre lui et sa victime : il doit être pardonné ou une rançon doit être versée en son nom.

Neuvièmement : Il ne faut ni rejeter, ni trahir, ni négliger les chrétiens, car je leur ai fait une promesse d'Allah : ils doivent posséder ce que possèdent les musulmans et être tenus aux mêmes obligations.

Dixièmement : Les musulmans doivent respecter leurs obligations envers l'alliance ; ils doivent protéger les lieux saints et préserver les chrétiens de tout mal afin qu'ils deviennent leurs partenaires. Ils possèdent ce que possèdent les musulmans et sont tenus aux mêmes obligations.

Onzièmement : S'ils ont besoin de réparations pour leurs églises, leurs lieux de culte ou tout ce qui touche à leurs intérêts et à leur foi, ils peuvent solliciter l'aide des musulmans. Cette aide doit leur être apportée, non comme une dette, mais comme un soutien à leur religion et comme l'accomplissement de l'alliance du Messager d'Allah, un don et une grâce d'Allah et de Son Messager.

Perspective Ahmadiyya

Au sein du Mouvement Ahmadiyya, nous avons toujours adhéré à ce concept et l'avons défendu, en embrassant la diversité même au sein de l'Islam. **On l'a vu lors de la prière de l'Aïd à la mosquée Shah Jehan de Woking, dans le Surrey, en Angleterre, où un musulman chiite a été invité à diriger la prière, créant ainsi un précédent qui, s'il était suivi par les musulmans, apporterait une grande harmonie.** Malheureusement, la situation au Moyen-Orient est tout autre : différents groupes musulmans s'affrontent violemment, et les autres religions sont prises au piège de ce conflit brutal.

Il est significatif que le thème de la 9e Convention Ahmadiyya de Lahore, en 1983 à Trinité-et-Tobago, ait été la promotion du dialogue interreligieux et de l'harmonie, en parfaite adéquation avec la pratique du Saint Prophète. Elle a donné lieu à de nombreuses rencontres interreligieuses, réunissant des représentants de toutes les grandes religions et des délégations des Caraïbes, du Cachemire en Inde, du Royaume-Uni et des États-Unis. Les dignitaires multiconfessionnels ont contribué à la session, apportant chacun leur précieuse contribution. voie, vers l'idéal et la prééminence envisagés par l'alliance conclue par le Saint Prophète avec la Députation chrétienne de Najran en 631 après J.-C.

Historiquement, ces pactes ont été rédigés après une discussion approfondie entre le Saint Prophète et le Prophète au sujet des enseignements de l'islam et du statut de Jésus. Bien que les représentants chrétiens n'aient pu répondre aux questions posées par le Saint Prophète Muhammad, ce dernier, sur les instructions d'Allah, les a invités à une Mubahala, à laquelle ils ont refusé de participer. C'est ainsi que ce pacte a été élaboré. (Les détails de cette discussion sont présentés ailleurs dans ce numéro.)

Pour ma part, je ne reconnais pas l'islam tel qu'il est dépeint par les extrémistes ou véhiculé par les médias, et nous devons collectivement faire tout notre possible pour contrer les discours déformés sur l'islam. ([Back to Contents](#))

Ahmadiyya Anjuman Isha'at Islam Lahore

Créée en 1913 sous le nom de Mission musulmane de Woking.

E-mail: editor.thelight@LACommunity.uk

Sites Web : www.aail.org/uk | www.ahmadiyya.org | www.virtualmosque.co.uk

Italian

La maledetta fuga, la corsa della Ummah.

By *Lucaa del Negro*

Troppe maledette parole sono state scritte dall'Uomo, troppe. Da questo incipit, personale reazione patonevrotica parossistica, nell'abbandono maledetto, mi trovo e per questo istante, a **scansare con l'istinto ogni commiserazione possibile, ogni accento vittimista**. L'urlo atroce che non mi soffermo a spegnere nell'animo furioso che mi alimenta, è, per questo attimo maledetto, verso la *Ummah*, verso ogni buon mussulmano che vive in Terra e, non sarò a ripeterlo, non sarò a richiamarlo e nemmeno a cercare di calmierar, ora. No!

Non lascio nemmeno spazi di ordine calligrafico a riguardo; mi dolgo, mi dolgo ma non mi pento! La estrema saggezza dell'Islam anticlericale mi da coraggio e forza. Non ti permettere, tu! Non farlo! Le mnemoniche litanie ora le accantonò, i profetici messaggeri dai primi peli e senza barba mi stancano, le donnine appassionate che appaiono come elfi nel mondo virtuale e privilegiato mi offendono, quasi; **la conquista del Paradiso va fatta in Terra: le approssimazioni, le trascendenze le aborro, ora.**

Vivo! Io vivo e, lo faccio perché mi è stata fatta grazia divina; perché il mio piccolo fratello innocente non deve poterlo fare? **Chi è quel dio piccolo e mortale che osa spezzare la vita?** L'arresto cautelativo del pensiero islamico è realtà: **la rincorsa affannosa verso un alternativa, è stata manovrata efficacemente dell'ideologia del profitto capitalista che conquista, affascina e sfolgora, vedi Dubai (EAU) come massimo brutto esempio.**

Corri fratello Uomo, corri ma non scappare...
Se puoi. (Che Dio mi perdoni, tu possa perdonarmi e che Dio perdoni anche te, anche se ora non ne hai bisogno...)

Lucaa del Negro, revised (ITA+ENG)
excerpt from:
Mā shā' Allāh (XXI century schyzoid man)
(<https://autorenegro.org/>)

**PLEASE, DONATE AND SUPPORT
HERE: <https://gofund.me/3d7e2c50>**

OR HERE:
www.paypal.com/paypalme/LUCAAAutor

TRANSLATORS WANTED!!!!

[\(Contents\)](#)

The damned escape, the race of the Ummah.

Too many damned words have been written by Man, too many.. From this incipit, a personal paroxysmal patoneurotic reaction in cursed abandonment, I find myself, for this moment, instinctively **avoiding every possible commiseration, every hint of victimhood.** The atrocious scream that I do not pause to extinguish in the furious soul that feeds me, is, for this moment, cursed, towards the Ummah, towards every good Muslim who lives on Earth, I will not repeat it, I will not recall it or even try to calm it down, now. No!

I don't even leave any calligraphic spaces about it in this writing; I grieve, I grieve, but I don't regret it! The extreme wisdom of anticlerical Islam gives me courage and strength. Don't let yourself, you!

Don't do it! The mnemonic litanies now, I set them aside, the prophetic, first-haired, beardless messengers tire me, the passionate little women who appear as elves in the virtual, privileged world almost offend me; **the conquest of Heaven must be done on Earth: I abhor approximations, transcendences, now.** Alive! I am alive, and I do it because divine grace (HIM, ALLAH) has given me life; why can't my innocent little brother Spanish

live? **Who is that small, mortal "god" who dares to break life?** The precautionary arrest of Islamic thought is reality: **the frantic pursuit of an alternative has been effectively manipulated by the ideology of capitalist profit that conquers, fascinates and thrives, see Dubai (UAE) as the worst example.** Run, brother Man, run but don't run away...

If you can. (May Allah forgive me, may you forgive me, and may Allah forgive you too...)

Lucaa del Negro, revised (ITA+ENG)
excerpt from:
Mā shā' Allāh (XXI century schyzoid man)
(<https://autorenegro.org/>)

**PLEASE, DONATE AND SUPPORT
HERE: <https://gofund.me/3d7e2c50>
OR HERE: www.paypal.com/paypalme/LUCAAautore
TRANSLATORS WANTED!!!!**

(Contents)

Ahmadiyya Anjuman Isha'at Islam Lahore

Fondata nel 1913 come Missione Musulmana di Woking.

E-mail: editor.thelight@LACommunity.uk

Siti web: www.aaiil.org/uk www.ahmadiyya.org www.virtualmosque.co.uk

El Islam y el Diálogo Interreligioso: Hacia una Epistemología del Desapego y la Desapropiación del Saber

Por Ubaldo Pino

Introducción

En un contexto global marcado por la polarización identitaria, la instrumentalización política de lo sagrado y el auge de discursos excluyentes, el diálogo interreligioso se ha erigido como una necesidad ética y práctica. Sin embargo, los marcos tradicionales de encuentro interconfesional han oscilado frecuentemente entre el apologismo defensivo y el relativismo superficial, limitando su capacidad transformadora. Desde la tradición islámica, emerge una propuesta epistemológica alternativa: el diálogo fundado en el desapego (*zuhd*, *faqr*) y la desapropiación del conocimiento (*'ilm* como *amāna*, no como *milk*). Este ensayo sostiene que una aproximación interreligiosa desde estas nociones no solo es teológicamente sostenible en el Islam, sino que permite trascender lógicas de confrontación, posesión doctrinal y jerarquización epistémica. A través de un análisis de fuentes coránicas, tradiciones sufíes, hermenéuticas críticas contemporáneas y estudios sobre diálogo interreligioso, se propone una epistemología dialógica de la humildad que reconozca la verdad como horizonte compartido antes que como patrimonio excluyente.

Fundamentos teológicos y epistemológicos del Islam

El Islam contiene una rica reflexión sobre la naturaleza, los límites y la finalidad del conocimiento. El Corán insiste en que todo saber procede de lo Divino (Q 2:32; 20:114) y que la arrogancia intelectual es una forma de opresión (*zulm*). La noción de *'ilm* no se reduce a la acumulación de datos, sino que implica una

transformación ética y espiritual del sujeto (Nasr, 1987). Esta concepción se articula con el principio de *tawhīd* (unidad divina), que implica que la verdad última es una, pero su manifestación histórica es plural y gradual. Como señala Rahman (1982), la hermenéutica coránica exige distinguir entre los principios eternos y sus aplicaciones contingentes, lo que abre espacio a una interpretación dinámica y contextualizada.

Desde esta base, el conocimiento no es un bien apropiable, sino un depósito (*amāna*) que conlleva responsabilidad. El *adab al-'ilm* (etiqueta del saber) clásico exige humildad, autocrítica y reconocimiento de la limitación humana frente a lo trascendente (Al-Ghazālī, s. XII/2000).

Esta tradición epistémica contrasta con visiones modernas que conciben el saber como propiedad, instrumento de poder o herramienta de dominación simbólica (Arkoun, 1990). En el Islam, conocer es, en última instancia, acercarse a Dios mediante la purificación del corazón y el servicio al prójimo, no mediante la acumulación de certezas dogmáticas.

Desapego y desapropiación del conocimiento: marco conceptual

El desapego, en la terminología islámica, se vincula con el *zuhd* (ascetismo interior) y el *faqr* (pobreza espiritual), entendidos no como negación del mundo, sino como liberación de la identificación con posesiones, estatus o certezas absolutas. Ibn 'Arabī (s. XIII) afirma que «quien se aferra a una forma, se aleja del Forma sin forma» (*Futūhāt al-Makkiyya*, III, p. 124), subrayando que la fijación en interpretaciones parciales impide la percepción de la misericordia universal (*rahma*) que abarca toda realidad (Q 7:156). El desapego, pues, es una disposición epistémica: reconocer que ninguna tradición, incluida la propia, agota el misterio divino.

La desapropiación del conocimiento complementa esta actitud al cuestionar la lógica de la propiedad intelectual y espiritual aplicada a lo sagrado. En el diálogo interreligioso, la

desapropiación implica abandonar la pretensión de poseer la verdad de manera exclusiva, así como la instrumentalización del saber para justificar superioridad confesional. Se trata de entender el conocimiento como relación, no como objeto; como camino, no como destino. Como observa Abou El Fadl (2014), «la certeza dogmática sin autocrítica se convierte en idolatría del ego», mientras que la humildad epistémica permite reconocer en el otro un testigo válido de lo trascendente, sin que ello implique relativismo o sincretismo acrítico.

El diálogo interreligioso en el Islam: historia, retos y perspectivas

Históricamente, el Islam ha mantenido encuentros complejos con otras tradiciones. Desde la Carta de Medina (622) y la convivencia en al-Ándalus hasta los diálogos mogoles y el sistema otomano de millet, existieron modelos de reconocimiento mutuo, aunque mediados por estructuras de poder premodernas. En la contemporaneidad, iniciativas como *Una Palabra Común* (2007), la Declaración de Amán (2004) o el Documento sobre la Fraternidad Humana (2019) han intentado institucionalizar el diálogo. Sin embargo, persisten tensiones entre discursos inclusivos y prácticas excluyentes, agravadas por asimetrías geopolíticas, fundamentalismos transnacionales y la mercantilización de lo religioso.

El enfoque desde el desapego y la desapropiación ofrece una vía para superar estas limitaciones. Al despojarse de la urgencia por «ganar» el diálogo o «convertir» al interlocutor, el encuentro se transforma en búsqueda compartida (tahqīq mushtarak).

Volf (2011) ha señalado que el diálogo auténtico requiere «hospitalidad epistémica», es decir, la disposición a ser interpelado por la alteridad sin perder la propia identidad. En clave islámica, esto se alinea con el principio de kalima sawā' (palabra justa y común, Q 3:64) y con la exhortación a dialogar con ahl al-kitāb de la manera más bella (Q 29:46). La desapropiación del saber permite, además, reconocer que

otras tradiciones han desarrollado lenguajes espirituales, éticos y filosóficos que enriquecen la comprensión humana de lo divino, sin que ello suponga una renuncia a la fidelidad cósmica.

Hacia una epistemología dialógica de la humildad

Integrar desapego y desapropiación en el diálogo interreligioso implica tres desplazamientos epistémicos. Primero, de la certeza a la búsqueda: reconocer que el conocimiento religioso es provisional, histórico y siempre perfectible. Segundo, de la posesión a la custodia: entender las tradiciones como herencias vivas que se transmiten, no como archivos cerrados. Tercero, de la confrontación a la co-responsabilidad: asumir que los desafíos contemporáneos (crisis ecológica, injusticia estructural, deshumanización tecnológica) exigen sabiduría compartida, no monólogos competitivos.

Esta epistemología no equivale a relativismo. El Islam mantiene una afirmación teológica clara sobre la unidad de Dios, la profecía y la rendición de cuentas última. Sin embargo, como subraya An-Na'im (2008), la coexistencia pacífica en sociedades pluralistas requiere distinguir entre convicción teológica y coerción social, entre verdad revelada y autoridad política. El desapego permite sostener la fe sin imponerla; la desapropiación permite aprender sin apropiarse. Juntas, configuran una ética del encuentro que prioriza la dignidad humana, la escucha activa y la transformación mutua.

En el ámbito práctico, esto exige reformas en la formación religiosa (incorporar historia comparada de las religiones, filosofía del diálogo y estudios críticos de poder), en la diplomacia interconfesional (evitar declaraciones meramente simbólicas y fomentar proyectos conjuntos de justicia social) y en la academia (superar orientalismos y esencialismos que congelan al «otro» en categorías estáticas).

Conclusión

El Islam, lejos de ser un obstáculo para el diálogo interreligioso, contiene en sus fuentes y tradiciones intelectuales los recursos para una aproximación radicalmente abierta y humilde. El desapego y la desapropiación del conocimiento no debilitan la identidad religiosa; la purifican de arrogancia epistémica y la orientan hacia el servicio y la búsqueda compartida.

En un mundo fracturado por certezas excluyentes y narrativas de confrontación, recuperar estas disposiciones no es una opción teórica, sino una urgencia ética y espiritual. El diálogo interreligioso, desde esta perspectiva, deja de ser un instrumento de negociación o de proselitismo para convertirse en un ejercicio de reconocimiento mutuo, donde cada tradición, sin renunciar a su camino, reconoce en el otro un reflejo parcial del mismo Misterio. Futuras investigaciones deberían explorar cómo estas categorías pueden operativizarse en contextos educativos, políticos y comunitarios, así como su diálogo con epistemologías feministas, decoloniales y ecológicas que también cuestionan la apropiación del saber.

Referencias bibliográficas

Abou El Fadl, K. (2014). **Reasoning with God: Reclaiming Shari'ah in the Modern Age**. Rowman & Littlefield.

Al-Ghazālī, A. H. (2000). **Iḥyā' 'Ulūm al-Dīn** [La revivificación de las ciencias religiosas] (Vol. 1). Dar al-Fikr. (Obra original publicada en el siglo XII)

An-Na'im, A. A. (2008). **Islam and the Secular State: Negotiating the Future of Shari'a**. Harvard University Press.

Arkoun, M. (1990). **Rethinking Islam: Common Questions, Uncommon Answers**. Westview Press.

Ibn 'Arabī, M. al-Dīn. (s. XIII). **Al-Futūḥāt al-Makkiyya** [Las revelaciones de La Meca]. Edición crítica de O. Yahia. Cairo: al-Hay'a al-Miṣriyya al-'Āmma li-l-Kitāb. (Referenciado según ed. estándar)

Nasr, S. H. (1987). **Knowledge and the Sacred**. State University of New York Press.

Rahman, F. (1982). **Islam and Modernity: Transformation of an Intellectual Tradition**. University of Chicago Press.

Volf, M. (2011). **Allah: A Christian Response**. HarperOne.

Corán. (2015). **El Noble Corán** (Traducción y comentario de M. Cansino). Ediciones Oriente.

Documento sobre la Fraternidad Humana para la Paz Mundial y la Convivencia Común. (2019). Abu Dabi: Pontificio Consejo para el Diálogo Interreligioso y Comité Superior para la Fraternidad Humana.

[\(Back to Contents\)](#)

Ahmadiyya Anjuman Isha'at Islam Lahore Uruguay branch

Establecida en 1913 como la Misión Musulmana de Woking.

Correo electrónico: editor.thelight@LACommunity.uk

Sitios web: www.aaiil.org/uk | www.ahmadivva.org | www.virtualmosque.co.uk